

βεβαίωσιν. Λοιπὸν ἐπειδὴν καὶ ἐγὼ Ἰακουμάκης Μπαρόντζης ποτὲ Χρουσῆν ἐ / πειδὴν καὶ νὰ ἔχων ἐγὼ τὸν ἐμισὸν τόπον τῶν Σινφώνω πρετεντέρων καὶ τὸν ὄλλον ἐ / μισὸν τόπον ὅπού ἐγόρασεν ὁ αὐτὸς Γιοζέφης καὶ μάλισταν κατὰ τὴν ὁμολο / γία ὅπού ἔχειν καμωμένη ὑπὸ χειρός του ὁ εἰρημένος Γιοζέφης καὶ οὕτως ὑπόσ / χουμα / ἐγὼ ὁ ἀνωθεν Ἰακουμάκης καὶ ὁ ἀφέντης ὁ πεθερός μου Γερμανὸς Σου / μμαρούπας καὶ ἀφέντης ὁ μπάρμπας μου Τζωρτζέττος Μπαρόντζης ὅτιν παίρ / νοντας τὸν ἀνωθεν τόπον καὶ τὶς ἐντριτίες τοῦ Φαναρίου νὰ δώνωμε τῆς κερᾶς τῆς / λαλᾶς μου τῆς Γιουστινιάνας ἢ τοῦ ἀφέντην τοῦ μπάρμπα μου τοῦ Χουρσάκην τοῦ Γιου / στινιάνου τὶς ἀνωθεν ἐντριτίες τοῦ Φαναρίου μὲ τοῦτον νὰ μοῦ δώνῃ ἢ λαλᾶ μου ἢ ὁ / μπάρμπας μου πενήντα γρόσαν ὅποὺ ἐκάμαμε ἀνάμεσόν μας μὲ τὴν λαλᾶ / μου καὶ μὲ τὸν μπάρμπα μου ταιριασμὸν καὶ νὰ μὴν ἔχουν ὄλλης καμμιᾶς λογῆς δξόδον μόν[ον νὰ] / δίνου τὰ πενήντα ρεάλια νὰ λαβαίνουν τὶς ἐντριτίες τοῦ Φαναρίου. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ [παρόν] / τος ταιριασμοῦ δυπλιγαριζούμεστε ἐμεῖς οἱ ἀνωθεν διοματισμένοι νὰ φινίρωμε καὶ [μαν] / τινιέρωμεν τὸν μπαρόντα ταιριασμὸν βεβιώνοντάς τον καὶ ὑπὸ χειρὸς μας καὶ μὲ ἀ[ξιόπι] / στους μάρτυρες καὶ τὰ ἔξης. —

/ — Giacomo Barozzi afermo ut supara

/ — Γερμανὸς Σουμαρίπας βεβαιώνω ὡς ἀνωθε —

/ — Τζωρτζέττος Μπαρόντζης βεβαιώνω ὡς ἀνωθε ++

/ — πρὲ Δημήτρης Βέγγιας μάρτυρας παρακαλετὸς ὡς ἀνωθε —

/ — Γιάκουμος Μπαρότζης Τζωρτζάττου παρακαλετὸς μάρτυρας εἰς ἀνωθε —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

465

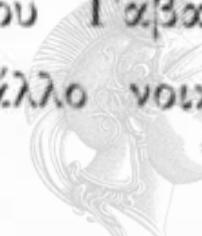
Μαρτυρία

φ. 255^r

/ Ἐβγαλμένη

Φ 261

/ 1684/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 7/ ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογρά / φοντος νοτάριου ὁ κύρ Σταμάτης τοῦ Μπεγάκην καὶ ὁ κύρ Κωσταντῆς Μπούφα ἀ / πεσταλμένοι ὡς λέσιν ἀπὸ τὴν κερὰ Μαρία συνβίᾳ τοῦ ποτὲ Γιοζέφην Κορονέ / λλου νὰ δώσουν τὴν μπαροῦσαν κάτωθεν μαρτυρία οἱ ὄποιοι λέσιν πὼς ἥστειλε ὁ / ἐκλαμπρότατος ἀφέντης κόνσολος Χρουσῖνος Κορονέλλος / [καὶ ἐ]πῆρεν / τ[ο]ς / καὶ ἥβαλέν τος μάρτυ / ρες τοῦ ἀφέντην πρὲ Ντομένικου Γαβαλᾶ καὶ ἀφέντη Ἰακουμάκην Μαλατέ / σταν ὅτιν νὰ μὴ γνωρίζουσιν ὄλλο νοικοκύρην

/ [...]ζᾶ του / [...]τε Γιο / ζέφη / παρὰ τὸν αὐτὸν ἀφέντη κόνσολον / καὶ νὰ μὴν
ἡμποροῦ νὰ δώσουν κανενὸς κρέας ἢ ρίφιν ἔως νὰ τὸς ἐστείλῃ ὁ Ἰδι / ος μπόλτζα
ἔδικήν του οἱ ὅποιοι βάζουν καὶ ἀντιμάρτυρες εἰς ἀσφάλεια.
/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς ἀτιμάρτυρας καθὼς ἐγροίκησα ἀπὸ τοὺς ἄνωθε.
/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μαρτυρῶ καθὼς ἐγροίκησα ὡς ἄνωθε — —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἐγραψα.

466

Συμβιβασμὸς

φ. 255^v

/ Φ 261

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684 ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 7 / κατὰ
τὸ παλαι[ὸν ....] / μοναστήριν τῆς κυρίας μας τῆς Καπέλλας εἰς τὸ κελὸν ὅπου εὑρί-
σκεται ὁ παναινδεσιμώτατος καὶ λογ[ιώτα] / τος πάτερ Κάρλος προεστῶς τοῦ εἰρη-
μένου μοναστηριοῦ ἐδῶ παρὼν ἢ λογιότη του καὶ ἀ[πὸ τὸ] / ἄλλο μέρος ὁ κύριος Γεώρ-
γης Τουλούπης λέγοντας πῶς ἐπειδὴν καὶ ὁ αὐτὸς Γεώργιος καὶ [ἐ] / γόρασεν ἔνα
κομμάτιν ἀμπέλι ἀπὸ τὴν Κατερίνα τὴν φυσικὴν τοῦ ποτὲ Νικόλα [...] / δουμην
λεγόμενον Ἀντολιανὴ σύνμπλιον τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου καὶ τῶν ἀφέντων τῶν μπ[α]-
/ τέρων ἀπὸ πάνων καὶ ἀπὸ κάτων καὶ ὡς ἀφεντότοποι τοῦ τόπου ἥτανε ἀτζιάνοι
νὰ τὸ ἀγορά / σουν αὐτοὶ μὰ ἐπειδὴν καὶ νὰ τὸ ἐγόρασεν αὐτὸς ἀνάβουλάν τος
τώρα τὴν σήμερον ἐπέ / σασιν εἰσὲ συνίβασιν ἀνάμεσόν τος ὁ ἄνωθεν Γεώργης
μὲ τὸν ἀφέντη τὸν μπρ[ο] / εστῶν καὶ δίνει του τὰ ἐφτὰ ρεάλια τὴν ἐμισήν πληρω-
μὴν ὅπου τὸ ἐγόρασεν καθὼς γ[ρά] / φει ἢ γραφήν του καὶ ἀγοράζειν τὸ ἐμισὸν
τὸ ὅποιο τοῦ τὸ ἀφήνει πάλι νὰ τὸ δουλεύην / ὅλο τὸ αὐτὸν πρᾶμα τὸ ἐμισὸν ὅπου
τοῦ πλερώνει καὶ τὸ ἄλλο ἐμισὸν ὅπου τοῦ ἀπομείνει / τὴν ἀγοράν του νὰ τὸ κάνη
ὅλον καὶ νὰ τὸ δουλεύην νοικοκυράταν καὶ ἐνμπιστεμένα καὶ ὅ, / τιν νιτράδα ἥθελε
ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεός σὲ ὅλο τὸ πρᾶμα νὰ παίρνη ὁ κοπια / στῆς τὰ τρία
μερδικὰ καὶ οἱ πατέρες τὸ ἔνα καὶ νὰ τὸ κάνη πάντα παντοτινὸ παῖδι / ω παιδιῶν του
μὲ τὸ ἄνωθεν μοναστήριν καὶ νὰ μὴν νὴμποροῦ οἱ ἀφέντες οἱ πατέρες / ὅποιος προε-
στῶς ἥθελε σεΐσται νὰ τοὺς ἐβγάλη ἀπὸ μέσαν μήτε οἱ αὐτοὶ κοπιαστά / δες νὰ
μποροῦ νὰ τὸ ἀφήσου ἢ νὰ γυρέψουν νὰ τὸ μοιράσουν ἀλλὰ νὰ τόχου πάντα παν-
/ τοτινὸν ὡς ἄνωθεν καὶ τὴν μπάρτην τῶν μπατέρων ὅπου ἥθελεν τῶν ἀνγγίξειν
νὰ εἴναι / κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴν φέρουν εἰς τὸ εἰρημένον μοναστήριν